

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันเสาร์ที่ 10 เดือนมีนาคม พ.ศ.2550 หน้า 9

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ปฏิรูปชุดนักศึกษา...ด่วน!

โดย ชลวิทย์ เจียรจิตต์ ภาควิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กาละเทศะ มาตรฐานการแต่งกายสื่อถึงพฤติกรรมลึกลับเชิงอุจาด อนาคต คนทั่วไปอาจไม่เป็นปัญหาเชิงพฤติกรรมจิตวิทยาซ่อนมากนัก แต่หากเป็นปัญญาชนที่จะเป็นคนสร้างชาติในอนาคตอาจต้องมาประเมินกันใหม่

ผู้เขียนในฐานะอาจารย์ผู้สอนหนังสือ เคยถูกนิสิต นักศึกษา ถามแบบไม่พอใจว่า เรื่องนักหัวอะไรของอาจารย์? บางคนย้อนไป "ทำไมติดรูปแบบกันนัก" "คนเราจะเจริญอยู่ที่สมองไม่ใช่การแต่งกาย"

คิดอีกมุมหนึ่งก็จริง แต่เพอญเราอยู่ในสยามประเทศที่มีหลักธรรมเนียมประเพณีและจารีตอันดีงาม ผู้เขียนจะบอกเสมอว่า "ที่อาจารย์ทุกคนแต่งกายเรียบร้อย คือต้องการให้เกียรติและเคารพซึ่งกันและกัน ทั้งต่อนิสิต สถานที่ และเคารพในตัวตน"

แต่การแต่งตัวยิ่งแต่งโป้แสดงพฤติกรรม ในวัดด้วยก็ยังไม่สมควร พฤติกรรมไม่ดีเหล่านี้ต้องเร่งรณรงค์ด่วน

ล่าสุดเมื่อเกิดปัญหาต้องพึ่งพาอาจารย์แบกหน้าไปกราบขอโทษรัฐมนตรี เด็กแต่งตัวแบบนี้เป็นชนกลุ่มน้อยขาดการกระตุ้นเชิงจริยธรรม จึงมีพฤติกรรมเลียนแบบสูง

หากเราคิดว่า ชุดนิสิตประเภทสั้น แหวกข้าง รัดตัว ผ่าคอ เน้นรสนิยมอาจารย์ ไม่ใช่ปัญหาใหญ่หรือยังไม่ใช่ปัญหาสังคมเช่นนั้น ทุกคนกรุณาเลิกบ่น เลิกพูด เลิกต่อว่า แต่หากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ มองว่าจะมีปัญหาเชิงภาพลักษณ์ ส่อแววว่าจะกล้าแสดงออกไปในหลายทิศทาง ดังนั้น การแก้ปัญหาคือต้องปรับเร็วและแรง

ในทางจิตวิทยาสังคม ถือว่าชนกลุ่มเล็กนำชนกลุ่มใหญ่ ในแง่พฤติกรรมเลียนแบบกฎระเบียบที่ดีบังคับใช้ได้มาตรฐาน ช่วยแก้ปัญหาในระดับหนึ่ง แต่การอบรมบ่มเพาะ อุปนิสัยเชิงจารีตนิยมถือเป็นการพัฒนาที่ถาวร

ไม่ลืมว่าเราจะเลย จนเด็กก้าวล่วงเส้นแบ่งความคิดจารีตนิยม ความเหมาะสมแล้ว พ่อขับรถ ลูกนั่งสั้น พ่อเกรงใจที่จะว่าลูกสาว หรือเห็นจนเป็นเรื่องปกติ ครูอาจารย์ต้องปรับบทบาทจากสอนวิชาการ มาให้ข้อคิดด้านจริยธรรม ธรรมเนียมจารีตที่ดีด้วย

กลุ่มสิทธิมนุษยชน ควรให้ความเคารพในหลักธรรมเนียมจารีต ไม่ใช่ นักศึกษาธรรมศาสตร์แต่งโป๊มาขอโทษครู อาจารย์...และประชาชนทั่วไปที่ผิดพลาดพลั้งเผลอในการแต่งกายไม่เหมาะสมในงานมงคล แต่มีกลุ่มสิทธิสตรี และกลุ่มสิทธิมนุษยชน ออกมารณรงค์คล้ายให้ท้ายเด็กว่าละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐาน

โปรดอย่าลืมว่า กฎ มี 2 กฎ คือ กฎหมาย กฎเกณฑ์ แล้วกฎจารีต ประเพณี

ผู้เขียนฝากให้มีการพูดคุยเรื่องนี้อย่างจริงจัง ในยุคปฏิรูปประเทศ ปฏิรูปสังคม

1.มหาวิทยาลัยทุกแห่งยึดกฎระเบียบการแต่งกายใหม่หมด นิสิตหญิงทุกชั้นปีนุ่งกระโปรงเลยเข้า ห้ามผ่า เสื้อผ้าห้ามฟิต ติดกระดุมให้สมดุล นิสิตชาย ห้ามนุ่งยีนส์ นิสิตหญิง-ชายต้องไม่ปล่อยชายเสื้อออกจากกระโปรงหรือกางเกง หากเห็นผิดระเบียบ ห้ามเข้าห้องเรียน มหาวิทยาลัยต้องปรับเปลี่ยนค่านิยมอย่างเต็มที่

2.ห้ามนิสิต ที่แต่งเครื่องแบบในชุดนิสิต นักศึกษา สูบบุหรี่ ดื่มของมึนเมา โดยเด็ดขาด หรือการเข้าไปในสถานที่ที่ไม่สมควร ผู้ใหญ่เห็นควรแจ้งเตือน

3.ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ หน่วยงานราชการ วัด ร่วมรณรงค์ให้เด็กเยาวชนแต่งกายให้เหมาะสม ปัจจุบัน นุ่งสั้น ผ่าลึก โป๊มาก หากพบเห็นต้องตักเตือน หรือรณรงค์กากบาท เป็นสถานที่ไม่รับผู้แต่งตัวโป๊ สังคมต้องปรับค่านิยมแบบรุนแรง

4.รัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวัฒนธรรม และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ต้องจัดประชุม สร้างกระแสใหม่ ให้หลุดจาก กระแสชิงอ่อน ชิงแก่ มาขับเคลื่อนประเด็นใหญ่ทางสังคมเรื่องชุดนิสิต การแต่งกายของเยาวชน แฟชั่นที่ไม่เหมาะสม ที่หมักหมมมานานแล้ว

ผู้เขียน ไม่ใช่พวกไดโนเสาร์ เต่าล้านปี ยังมีกิเลส โลก โกรธ หลง ราคะจริตเต็มตน แต่หวังมากคือ ภาพลักษณ์ จิตวิทยาสอนว่า เมื่อเกิดกระแสไม่ดีงาม เรายังปล่อยมันเต็มไป มันก็จะกลายเป็นปมและแก๊ยก จากชุดมิดชิด เปิดเผย โป๊ กู้ล่า และทรศนะเชิงจิตวิทยา จนกล้าในรูปแบบต่างๆ มากขึ้น

สังคมไทยอย่าพูดแต่ปาก แต่สร้างกระแสรณรงค์เต็มที่ งานนี้ ขับเคลื่อนเชิงจริยจารีตประเพณี อันดีงาม อยากให้ปรับเปลี่ยนค่านิยม พุดกันมานาน แต่ไม่ขับเคลื่อนก็ไม่ต่างอะไรกับเดินทางหมิ่นลี้ไม่ก้าวก้าวแรก

อย่าหวังไปถึง

หน้า 9<